

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**nr. 18.694 van 14 november 2008
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 7 augustus 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 juli 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 17 september 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 oktober 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. COLELLA, die loco advocaat J. BOULBOULLE-KACZOROWSKA verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Blijkens de bestreden beslissing luidt het asielrelaas als volgt:

"U verklaart dat u geboren bent in het dorp Erketch, Shaumian regio (Azerbeidzjan) en dat u vanaf uw vier jaar in Kirovabad (Azerbeidzjan) woonde. U verklaart dat u van gemengde Armeens-Azeri origine bent. In augustus 1980 huwde u. U had een USSR paspoort van de Sovjet-republiek Azerbeidzjan.

Eind 1988 begon het Armeens-Azerisch conflict. Etnische Armenen in Azerbeidzjan werden vervolgd. In november 1988 ging uw man werken en kwam niet meer terug. Na 20 december 1988 vluchtte u uit Azerbeidzjan.

U werd samen met personen van Armeense origine naar Georgië begeleid door Russische militairen. Op 22 of 23 december 1988 kwam u in Georgië aan.

Op dezelfde dag reisde u met de trein van Tbilisi naar Rostov (Russische Federatie). Rond 25 december 1988 bent u in Rostov aangekomen.

U logeerde er de eerste drie maanden bij Albert, een vriend van uw ouders. Daarna huurde u een kamer in Rostov.

Vanaf december 1989 werkte u op de markt in Rostov. In 1996 en 1997 had u een tijdelijke propiska. Vanaf 1998 werkte u bij het bedrijf 'Aragadz' in Rostov.

In oktober 2004 werd u beledigd en geslagen door skinheads toen u op weg was van uw werk naar huis. Ze namen uw handtas af waarin uw documenten zaten. U werd wakker in het ziekenhuis.

De volgende dag kwam er een politierechercheur naar het ziekenhuis. Hij stelde een proces-verbaal op en zei dat ze de daders zouden vinden.

Twee dagen later kreeg u bezoek van uw baas in het ziekenhuis. Hij zei dat u geen klacht bij de politie moest indienen.

U heeft ongeveer twee weken in het ziekenhuis gelegen. Daarna ging u naar huis.

Toen u enkele dagen thuis was, ging u naar de winkel. Bij de terugkeer naar huis werd u bedreigd door enkele skinheads. Zij namen uw handtas af, ze beledigden u en verweten u dat u klacht had ingediend bij de politie. U ging naar huis en vandaar naar het huis van Albert. U diende geen klacht in bij de politie voor dit feit.

Een week later ging u met Albert naar de directeur om raad aan hem te vragen. De rechercheur die uw verklaring had afgenomen was er ook. U werd door de politieman gedwongen om de klacht in te trekken omdat de daders zonen waren van zeer invloedrijke mensen. De directeur zei dat hij alles voor u zou regelen en dat hij kennissen had bij een reisbureau.

U bleef bij Albert wonen.

Op 16 maart 2005 kwam de directeur langs bij Albert en zei hij dat de reis geregeld was en dat hij u op 21 maart 2005 zou komen afhalen.

Op 21 maart 2005 verliet u de Russische Federatie.

Op 24 maart 2005 bent u in België aangekomen waar u dezelfde dag uw asielprocedure heeft gestart.

U bent in het bezit van de volgende documenten : een schoolattest van het middelbaar onderwijs, een attest dat u dactylolessen heeft gevolgd, een getuigschrift van typiste en een attest van uw werkgever 'Aragadz'.

Na uw gehoor voor het Commissariaat-generaal diende u nog een medisch attest van uw psychiater in."

Verzoekster betwist deze beschrijving niet.

2. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het is vervolgens de taak van de persoon die de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling moet onderzoeken om de waarde van de bewijselementen en de geloofwaardigheid van de verklaringen van de kandidaat-vluchteling te beoordelen.

De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84).

De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een kandidaat-vluchteling (niet) beantwoordt aan de criteria van artikel 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

3.1. De motivering van de bestreden beslissing vangt aan als volgt:

"Uit uw verklaringen blijkt (CGVS dd. 04/05/2005 p. 4) dat u zichzelf beschouwd als een staatsburger van de Socialistische Sovjet Republiek Azerbeidzjan, een land dat echter niet meer bestaat.

Verder blijkt uit uw verklaringen (CGVS dd. 04/05/2005 p. 15 & 18) dat u van eind 1988 tot begin 2005 in Rostov woonde, dat u er gedurende die 16 jaar (behalve de eerste drie maanden) een appartement huurde en er gedurende heel deze periode gewerkt heeft.

Gelet op de tijdsspanne van uw verblijf en uw intentie om uw leven daar in te richten, dient de Russische Federatie als uw land van gewoonlijk verblijf te worden beschouwd en dient uw asielaanvraag ten overstaan van de Russische Federatie te worden beoordeeld.

Uit uw verklaringen blijkt ook dat u behalve in de periode 1996-1997, toen u er een tijdelijke verblijfsvergunning had, illegaal verbleef in de Russische Federatie.

Omwille van uw incoherente en tegenstrijdige verklaringen hieromtrent kan er echter geen geloof worden gehecht aan deze bewering.

Zo stelde u tijdens uw eerste gehoor voor het Commissariaat-generaal (CGVS dd. 04/05/2005 p. 18) dat u in de periode 1996-1997 meerdere tijdelijke propiska's in Rostov heeft gehad, die zes maanden geldig waren en dat u een laatste tijdelijke propiska in 1997 had.

Tijdens uw tweede gehoor voor het Commissariaat-generaal (CGVS dd. 26/06/2008 p. 17) verklaart u daarentegen dat u in deze periode slechts één tijdelijke propiska - en geen meerdere - heeft gehad en dat die ene tijdelijke propiska geldig was voor één jaar.

U verklaart na 1997 geen tijdelijke propiska meer gehad te hebben omdat u hiervoor altijd geld moest betalen (dd. 04/05/2005 CGVS p. 18).

Het is merkwaardig dat u wel voor een tijdelijke verblijfsvergunning kon betalen in de periode 1996-1997 en daarna niet meer.

U stelt dat u uw verblijf wel wilde legaliseren en een permanente propiska wilde bekomen, maar dat daarvoor iemand u moest 'bij zich' inschrijven (CGVS dd. 04/05/2005 p. 20). U verklaart dat u begin 1998 voor de eerste keer aan Albert vroeg om u bij hem in te schrijven (CGVS dd. 04/05/2005 p. 22).

Het is merkwaardig dat u dit pas in 1998 voor de eerste keer aan Albert vroeg als u al sinds 1988 in Rostov woonde en in het begin zelfs drie maanden bij Albert woonde (CGVS dd. 04/05/2005 p. 16).

Deze vaststellingen komen de geloofwaardigheid van uw verklaringen niet ten goede.

Verder kon u geen geloofwaardige en coherente verklaringen geven met betrekking tot uw verblijfsstatuut en werk in Rostov.

Wat betreft uw werk op de markt van Rostov van 1989 tot 1998 stelt u (CGVS dd. 26/06/2008 p. 9-10) niet te weten of u dit werk al dan niet legaal verrichtte.

Gelet op het feit dat indien men illegaal tewerkgesteld is, riskeert te worden opgepakt en aangehouden door de Russische autoriteiten is deze verklaring compleet ongeloofwaardig.

Wat betreft uw werk van 1998 tot 2005 in het bedrijf 'Aragadz' stelt u aanvankelijk (CGVS dd. 26/06/2008 p. 12) dat u er waarschijnlijk legaal was tewerkgesteld.

U verklaart verder (CGVS dd. 26/06/2008 p. 12-13) dat u in dit bedrijf was ingeschreven als arbeidster en dat de autoriteiten bij een eventuele controle van het bedrijf in de boeken zouden kunnen zien dat u er was tewerkgesteld. Deze verklaringen vallen echter niet te verenigen met uw bewering dat u tijdens de zes jaar dat u werkte voor het bedrijf 'Aragadz' illegaal in Rostov verbleef.

U verklaart niet te weten of, indien men illegaal in de Russische Federatie verblijft, men er toch legaal werk kan verrichten. U verklaart zelf (CGVS dd. 26/06/2008 p. 14-15) dat u dit eigenaardig vindt en stelt dat uw kennis Albert voor u misschien iets heeft geregeld, zonder dat u dit echter verder kan toelichten.

Ook moet nog worden opgemerkt dat u een attest voorlegt waarin de directeur van 'Aragadz' attesteert dat u van 1998 tot 2005 in zijn bedrijf werkte.

Het is compleet ongeloofwaardig dat uw voormalige werkgever een dergelijk tewerkstellingsattest zou afleveren aan iemand die als illegaal in het land verbleef.

Gelet op bovenstaande vaststellingen wordt de geloofwaardigheid van uw beweerde illegaal verblijf in de Russische Federatie op ernstige wijze ondermijnd."

3.2. Verzoekster verklaart dat zij de steekpenningen waarmee zij haar tijdelijke registratie(s) had bekomen, na 1997 niet meer kon betalen.

Zij beweert dat in Rusland, net zoals in België, illegale personen effectief tewerk gesteld worden.

3.3. De Raad erkent dat een illegale verblijfsstatus niet onverenigbaar is met een effectieve, illegale tewerkstelling, echter wel met een legale tewerkstelling.

Indien verzoekster dan ook verklaart dat zij was ingeschreven in het arbeidsregister van het bedrijf Aragadz en de autoriteiten bij een eventuele controle van dit bedrijf konden zien in de boeken dat zij er tewerkgesteld was (zie verhoorverslag van 26 juni 2008, p. 12-13), betekent dit volgens de Raad noodzakelijkerwijs dat verzoekster op het ogenblik van haar tewerkstelling bij dit bedrijf legaal in Rusland verbleef. De bestreden beslissing stelt bovendien terecht dat dit bedrijf nooit een tewerkstellingsattest zou hebben afgeleverd aan verzoekster indien zij illegaal in het land verbleef. Bijgevolg hecht de Raad geen geloof aan verzoeksters beweerd illegaal verblijf in de Russische Federatie.

3.4. De motivering vervolgt:

“Ook moet erop gewezen worden dat u in de Russische Federatie niks heeft ondernomen om een beschermingsstatuut te verkrijgen.

U verklaart (CGVS dd. 26/06/2008 p. 9-12) dat bij uw aankomst in de Russische Federatie de USSR nog steeds bestond en dat u aldus een IDP (Internally Displaced Person) was maar dat u dit statuut niet heeft aangevraagd omdat u wachtte op uw ouders en uw man, hetgeen onafdoende is.

U verklaart dat u geen vluchtelingenstatuut heeft aangevraagd omdat vele vluchtelingen dit niet deden omdat ze dachten dat ze het toch niet zouden krijgen, hetgeen wederom onafdoende is.”

3.5. Verzoekster laat in haar verzoekschrift gelden (zie p. 6, punt 3) dat zij geen bescherming aanvraag in de Russische Federatie omdat zij niet wist hoe zij deze bescherming diende aan te vragen.

3.6. De Raad stelt vast dat verzoekster nu in haar verzoekschrift een andere verklaring geeft voor het feit dat zij geen vluchtelingenstatuut aanvraag bij haar aankomst in de Russische Federatie dan bij het Commissariaat-generaal.

3.7. De motivering stelt verder:

“Wat uw problemen met skinheads in de Russische Federatie betreft moet een grote tegenstrijdigheid in uw opeenvolgende verklaringen worden vastgesteld.

Zo stelde u tijdens het gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ p. 13) dat u de skinheads wel zag op de markt maar dat u nooit met hen in aanraking kwam tot in oktober 2004.

Tijdens uw eerste gehoor voor het Commissariaat-generaal verklaart u echter (CGVS dd. 04/05/2005 p. 1 & 3) dat u eind april 2002 op de markt door zo'n 10 à 12 skinheads met knuppels werd geslagen waardoor u een hersenschudding en een gebroken oogkas opliep. Na confrontatie verklaart u dat u de kans niet kreeg tijdens het gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken om uw problemen verder toe te lichtten. Deze motivering is niet geloofwaardig aangezien uit het verhoorverslag van de Dienst Vreemdelingenzaken duidelijk blijkt dat u verklaard heeft dat u nooit met de skinheads in aanraking kwam tot in oktober 2004 (DVZ p. 13).

Tijdens uw tweede gehoor voor het Commissariaat-generaal verklaart u dan weer (CGVS dd. 26/06/2008 p. 15) dat u in 2002 niet werd geslagen door skinheads, dat er wel een aanval door skinheads op de markt plaatsvond maar dat u toen kon vluchten. Na confrontatie met uw vorige verklaringen (CGVS dd. 26/06/2008 p. 16) herhaalt u dat u in 2002 niet werd geslagen door skinheads en dat dit slechts gebeurd is 2004.

Aangezien u tijdens de drie gehoren voor de Belgische asielinstanties tegenstrijdige verklaringen aflegt over uw beweerde ernstige problemen met skinheads, kan er geen geloof worden gehecht aan de problemen die u in Rostov met skinheads zou ondervonden hebben.”

3.8. Verzoekster verklaart dat zij in 2002 het slachtoffer werd van een aanval door skinheads, maar dat zij kon vluchten, waardoor zij niet geslagen werd. Zij vervolgt in 2004 echter wel geslagen te zijn, waardoor zij in het ziekenhuis belandde.

3.9. De Raad stelt vast dat verzoekster zich beperkt tot een herhaling van haar verklaring tijdens haar verhoor van 26 juni 2006 (zie verslag, p. 6), zonder de tegenstrijdigheid tussen haar verklaringen te verklaren.

De Raad meent dat deze tegenstrijdigheid dé kern van verzoeksters asielrelaas betreft, met name haar problemen met skinheads, zodat ze de geloofwaardigheid van haar asielrelaas ten gronde richt.

3.10. De motivering stelt nog:

“Tenslotte moet worden vastgesteld dat u uw identiteit niet kan aantonen met bewijsstukken. U stelt (DVZ p. 14; CGVS dd. 26/06/2008 p. 4) dat uw handtas met documenten eind 2004 werd afgenomen toen u werd lastiggevalen door skinheads.

Aangezien er echter omwille van bovenstaande vaststellingen geen geloof kan worden gehecht aan uw problemen met skinheads, wordt ook de geloofwaardigheid van uw bewering als zou u niet in het bezit zijn van enige identiteitsdocumenten ondermijnd.

Temeer daar u tijdens uw eerste gehoor voor het Commissariaat-generaal (CGVS dd. 04/05/2005 p. 23) stelde dat uw huwelijksakte in Kirovabad is achtergebleven, terwijl u tijdens uw tweede gehoor (CGVS dd. 26/06/2008 p. 4) beweert dat uw huwelijksakte in de handtas zat die door de skinheads eind 2004 werd gestolen.

Na confrontatie verklaart u (CGVS dd. 26/06/2008 p. 17) dat u geheugenproblemen heeft en in behandeling bent bij een psychiater.”

3.11. Verzoekster herhaalt dat haar identiteitsdocumenten zich in haar handtas bevonden toen deze haar afhandig werd gemaakt door skinheads.

3.12. Aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters problemen met skinheads, wordt ook de geloofwaardigheid van deze bewering ondermijnd.

Het ontbreken van identiteitsdocumenten, zonder dat daarvoor een aannemelijke reden aanwezig is, zet de geloofwaardigheid van het asielrelaas op de helling.

3.13. De motivering eindigt als volgt:

“Op 30 juni 2008 bezorgde u het Commissariaat-generaal een attest van uw psychiater. Dit medisch attest is gebaseerd op één consultatie (zie CGVS dd. 26/06/2008 p. 17) en op uw verklaringen.

Er kan begrip worden opgebracht voor de moeilijkheden die u ondervindt doch de reacties op stressfactoren zoals vermeld in dit medisch attest kunnen geenszins een afdoende verklaring bieden voor de ernstige tegenstrijdigheden en vaagheden in uw verklaringen.

Bijgevolg kan dit attest de geloofwaardigheid van uw asielrelaas niet herstellen.

[...]

De door u neergelegde documenten, namelijk uw schoolattest van het middelbaar onderwijs, het attest dat u dactylolessen gevolgd heeft en het getuigschrift van typiste, kunnen bovenvermelde conclusie niet wijzigen aangezien ze geen verband houden met de door u aangehaalde problemen.”

3.14. De Raad stelt vast dat verzoekster niet ingaat op dit deel van de motivering van de bestreden beslissing.

3.15. In acht genomen wat voorafgaat, besloot de Commissaris-generaal terecht dat verzoeksters asielrelaas ongeloofwaardig is; een ongeloofwaardig asielrelaas dient niet getoetst te worden aan de vluchtelingendefinitie zoals vervat in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

4.1. Verzoekster meent in ondergeschikte orde in aanmerking te komen voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Zij stelt dat de Russische Federatie immers *“is nog steeds ten prooi aan een blind geweld, waar de schending van de mensenrechten schering en inslag zijn”*.

Zij verwijst verder naar haar asielrelaas.

Een terugkeer naar haar land van herkomst stelt ze, zou een schending betekenen van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden.

4.2. De Raad benadrukt dat de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus, met name wat betreft de vraag of hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 loopt, niet met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst kan volstaan, maar dat hij enig verband met zijn persoon aannemelijk moet maken, ook al is daartoe geen bewijs van een individuele bedreiging vereist.

Daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, §1 van voormelde wet van 15 december 1980 bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), stemt artikel 3 EVRM inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b van de voormelde wet van 15 december 1980. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoekster een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is.

De Raad verwijst naar zijn besluit sub. 3.15 dat verzoeksters asielrelaas ongeloofwaardig is. Bijgevolg kan zij niet langer steunen op dit relaas teneinde aannemelijk te maken dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980.

Verzoekster brengt geen andere elementen aan die wijzen in deze richting.

Evenmin beschikt de Raad hiertoe over enige aanwijzing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 14 november 2008 door:

dhr. M. BONTE,	wnd. voorzitter,
	rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. P. BREYNE,	toegevoegd griffier.
-----------------	----------------------

De griffier,

De voorzitter,

P. BREYNE.

M. BONTE.